

Skutky apoštolov 22,16 „A teraz čo váhaš? Vstaň, daj sa pokrstiť, zmy zo seba svoje hriechy a vyzývaj jeho meno.“

V Novom zákone sa opisuje mnoho príbehov ľudí – ako sa obrátili k Bohu a nechali pokrstiť. Napríklad Saul, ktorý prenasledoval kresťanov na smrť, sa obrátil k Bohu na základe stretnutia s Ježišom na ceste do Damašku a dal sa pokrstiť. (Sk 22,3-16) Alebo príklad etiópskeho dvorana, ktorý na základe výkladu Filipa porozumel Písmu a nechal sa pokrstiť. (Sk 8,26-40) Aj žalárnik, keď uveril, dal sa pokrstiť s celou svojou rodinou. (Sk 16,25-34) Kresťanský krst má svoj pôvod u Jána Krstiteľa, ktorý kázal o nutnosti vnútornej premeny. Ľudia k nemu prichádzali, vyznávali svoje hriechy a dávali sa od neho krstiť v rieke Jordáne. (Mat 3,5-6) Sám Ježiš prišiel k Jánovi Krstiteľovi a dal sa od neho pokrstiť. (Mat 3,15) Ježiš sa dal pokrstiť, pretože sa stal jedným z nás a prijal na seba dôsledky hriechu. Ježiš nám tým vyšľapal cestu cez posledné prekážky hriechu na druhý breh, kde nám pripravuje svoje kráľovstvo. Po jeho krste sa objavila holubica s hlasom potvrdzujúcim Božiu blízkosť a Ježišovo synovstvo voči nebeskému Otcovi. Potom naňho zostúpil Duch Svätý a začala jeho verejná služba. „*Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a liečil všetkých diablom utláčaných, pretože Boh bol s ním.*“ (Sk 10,38)

Pred svojím odchodom Ježiš povedal: „*Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.*“ (Mat 28,19-20) Pavol, jeden z najhorlivejších Ježišových učeníkov povedal, že iba „*Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst.*“ (Ef 4,5)

Biblický krst je ponorením. Historici a archeológovia potvrdzujú, že krst prebiehal ponorením až do dvanásteho či dokonca trinásteho storočia. Prečo je to dôležité? „*Ježiš odpovedal: „Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.*“ (Jn 3,5)

Pôvodný grécky výraz baptizein znamená presne toto – ponorenie a vynorenie, teda vyznanie v smrť, pohreb a vzkriesenie Krista k novej večnosti. Táto forma najlepšie vyjadruje myšlienku smrti a nového narodenia. (Rim 6,3-4)

Biblický krst je na základe osobného rozhodnutia jednotlivcov, nejedná sa o krst nemlúvniat.

Krst je v Biblii spojený s týmito krokmi:

1. Zoznámiť sa s posolstvom Biblie
2. Prijatť Ježiša ako svojho Záchrancu
3. Vyznať svoje hriechy a žiť pred Bohom (Sk 3,19)

Biblia učí, že krst v Krista je krstom do „Kristovho tela“, ktorého sa stávame súčasťou. (1. Kor 12,13) Kristovým telom sa rozumie cirkev. (1. Kor 12,27-28) Pokrstení ľudia sa od samého začiatku spoločne schádzali, aby ďalej študovali Božie slovo, modlili sa, spoločne rástli a pomáhali si. (Sk 2,37-47) Krstom prijímaš Krista a nadväzuješ s ním úzky vzťah. (Gal 3,27) Tvoj život získava nový rozmer. „*A teraz čo váhaš? Vstaň, daj sa pokrstiť, zmy zo seba svoje hriechy a vyzývaj jeho meno.*“ (Sk 22,16)

Skutky apoštolov 22,16 „A teraz čo váhaš? Vstaň, daj sa pokrstiť, zmy zo seba svoje hriechy a vyzývaj jeho meno.“

V Novom zákone sa opisuje mnoho príbehov ľudí – ako sa obrátili k Bohu a nechali pokrstiť. Napríklad Saul, ktorý prenasledoval kresťanov na smrť, sa obrátil k Bohu na základe stretnutia s Ježišom na ceste do Damašku a dal sa pokrstiť. (Sk 22,3-16) Alebo príklad etiópskeho dvorana, ktorý na základe výkladu Filipa porozumel Písmu a nechal sa pokrstiť. (Sk 8,26-40) Aj žalárnik, keď uveril, dal sa pokrstiť s celou svojou rodinou. (Sk 16,25-34) Kresťanský krst má svoj pôvod u Jána Krstiteľa, ktorý kázal o nutnosti vnútornej premeny. Ľudia k nemu prichádzali, vyznávali svoje hriechy a dávali sa od neho krstiť v rieke Jordáne. (Mat 3,5-6) Sám Ježiš prišiel k Jánovi Krstiteľovi a dal sa od neho pokrstiť. (Mat 3,15) Ježiš sa dal pokrstiť, pretože sa stal jedným z nás a prijal na seba dôsledky hriechu. Ježiš nám tým vyšľapal cestu cez posledné prekážky hriechu na druhý breh, kde nám pripravuje svoje kráľovstvo. Po jeho krste sa objavila holubica s hlasom potvrdzujúcim Božiu blízkosť a Ježišovo synovstvo voči nebeskému Otcovi. Potom naňho zostúpil Duch Svätý a začala jeho verejná služba. „*Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a liečil všetkých diablom utláčaných, pretože Boh bol s ním.*“ (Sk 10,38)

Pred svojím odchodom Ježiš povedal: „*Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.*“ (Mat 28,19-20) Pavol, jeden z najhorlivejších Ježišových učeníkov povedal, že iba „*Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst.*“ (Ef 4,5)

Biblický krst je ponorením. Historici a archeológovia potvrdzujú, že krst prebiehal ponorením až do dvanásteho či dokonca trinásteho storočia. Prečo je to dôležité? „*Ježiš odpovedal: „Amen, amen, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.*“ (Jn 3,5)

Pôvodný grécky výraz baptizein znamená presne toto – ponorenie a vynorenie, teda vyznanie v smrť, pohreb a vzkriesenie Krista k novej večnosti. Táto forma najlepšie vyjadruje myšlienku smrti a nového narodenia. (Rim 6,3-4)

Biblický krst je na základe osobného rozhodnutia jednotlivcov, nejedná sa o krst nemlúvniat.

Krst je v Biblii spojený s týmito krokmi:

1. Zoznámiť sa s posolstvom Biblie
2. Prijatť Ježiša ako svojho Záchrancu
3. Vyznať svoje hriechy a žiť pred Bohom (Sk 3,19)

Biblia učí, že krst v Krista je krstom do „Kristovho tela“, ktorého sa stávame súčasťou. (1. Kor 12,13) Kristovým telom sa rozumie cirkev. (1. Kor 12,27-28) Pokrstení ľudia sa od samého začiatku spoločne schádzali, aby ďalej študovali Božie slovo, modlili sa, spoločne rástli a pomáhali si. (Sk 2,37-47) Krstom prijímaš Krista a nadväzuješ s ním úzky vzťah. (Gal 3,27) Tvoj život získava nový rozmer. „*A teraz čo váhaš? Vstaň, daj sa pokrstiť, zmy zo seba svoje hriechy a vyzývaj jeho meno.*“ (Sk 22,16)